

HET GEHEIM VAN APPIE HIJN

Kinderstuk voor midden- en bovenbouw

door

CEES HEIJDEL

en

ARNOLD FICKWEILER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET GEHEIM VAN APPIE HIJN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CEES HEIJDEL en ARNOLD FICKWEILER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2013 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

6 personen, alle rollen kunnen zowel door een vrouw als een man gespeeld worden.

Alberta Hijn - De erfgename van Appie Hijn. Heel rijke dame, die bestolen/bedonderd wordt. Gierig. Ze heeft geen familie (denkt ze) en ze denkt dat iedereen op haar geld uit is.

Sjak Hoezo - Privé detective, die wordt ingehuurd om de zaak op te lossen. Combinatie van inspecteur Clouseau en Sherlock Holmes. Wordt butler om alles in de gaten te kunnen houden. Zegt voortdurend A, (h)a en (H)oezoo ! Spreekt met een zwaar Frans accent en kan geen H zeggen.

Heeft een zwart pak / pandjesjas en een grote nep-snor. Hij heeft van alles in zijn zakken (o.a notitieblokje, schoonmaakkwast, witte handschoenen) Laat dingen bijna vallen, loopt tegen bijna alles aan.

Dick Zweringa - Financieel-Adviseur. Helpt Alberta met het beheren van haar geld. Belegt in goede doelen, voornamelijk zijn eigen goede doel.

Jan Pet - Manusje van Alles. Doet in de ogen van Alberta niet gauw iets goed. Zorgt, naast zijn baan, ook nog voor zijn arme zieke moeder.

An(toinnette) Pet - Arme vrouw met reuma. Blijft ondanks haar armoede en ziekte optimistisch en eerlijk.

Gids - Praat de verschillende scènes aan elkaar.

DECOR:

Het toneel is de kamer van Alberta. Ergens aan de zijkant is de woning, een bouwval, van An en Jan Pet.

Gids: *(Op van achter uit de zaal)* Welkom, jongens en meisjes *(dames en heren)* bij de rondleiding door het verhalen-museum. Hier links af. Jullie wilden vandaag kijken naar het verhaal “Het geheim van Appie Hijn”. En ik moet jullie dus direct waarschuwen, het is af en toe best wel spannend. Kijk uit voor het afstapje. Er gebeuren gekke dingen. Hier rechts aanhouden. Maar geen angst, ik ben jullie gids en ik zorg ervoor dat jullie niet verdwalen en dat jullie niks overkomt. *(Bijna vooraan, bij het toneel aangekomen:)* En hier kunnen jullie gaan zitten. *(draait zich om)* Oh, de meesten zitten al zie ik. Graag in het vervolg even wachten tot ik het gezegd heb. Nee, blijf nu maar zitten, maar ik wil graag dat jullie naar mij luisteren anders kunnen er gekke dingen gebeuren en dat wil niemand.

Dit verhaal gaat over een hele rijke dame. Ze heeft zoveel geld, miljoenen euro's. Miljoenen! Nee meer dan honderd miljoen, ze heeft een paar biljoen, dat is echt verschrikkelijk veel. Ze is dus multi-biljonair. En als je zoveel geld hebt dan ... weet je het vaak al. Dan zijn er altijd mensen die dat geld proberen in te pikken. Je moet altijd uitkijken. Nou, dat kun je aan Alberta Hijn wel overlaten. Die kijkt echt wel uit.

Dames en heren, jongens en meisjes mag ik jullie uitnodigen voor het bekijken van het eerste tafereel van het verhaal. *(doet het toneellicht aan)* Dit is de kamer van Mevrouw Alberta Hijn. Je kunt wel zien dat ze hartstikke rijk is aan al die dure spulletjes. Het is donderdagmorgen 23 september om een uurtje of 11. De koffie is al op, daar begint het eerste tafereel. Ik hoor Mevrouw Hijn al aankomen dus ik ga even hier zitten. Na het eerste tafereel neem ik jullie weer verder mee met dit verhaal. Kijk eerst zelf maar!

Alberta: *(komt op, loopt het hele toneel over en kijkt rond of er (n) iemand is)* Ik dacht dat ik iemand hoorde. Zou er iemand naar me kijken. Zou er iemand stiekem achter het geheim van Alberta Hijn willen komen? *(gaat naar het schilderij, doet het open)* Zo, nu de geheime code .. *(kijkt verschrikt op/om, doet het schilderij dicht)* nee niet doen Alberta. Je wordt bekeken. Ik voel het duidelijk. Ze zitten met me mee te kijken. Er zijn nu eenmaal altijd mensen die het anderen niet gunnen. Niet zeuren Alberta. Mijn vader zei altijd ‘Niet achter elke boom een spook zien’. *(schilderij open)* Zo, nu de code ... *(Jan op)*

Alberta: 1951. *(schrikt, klapt het schilderij dicht en gaat gauw op een stoel zitten)* Oh, Jan Pet wat laat je me schrikken. Sta je hier al lang?

Jan: Goedendag mevrouw. Nee, ik kom net binnen.

Alberta: Weet je dat zeker, Jan. Je weet wat er gebeurt als je tegen me liegt?

Jan: Ja, maar ik lieg niet mevrouw. Ik kom echt net binnen.

Alberta: Als je liegt Jan, ontsla ik je op staande voet. Je weet toch wat dat betekent, hé Jan?

Jan: Ja, mevrouw, maar ik lieg nooit. Echt niet.

Alberta: Dat is mooi Jan. Vertel eens, heb je gezien wat ik aan het doen was?

Jan: Nee... ja... Natuurlijk heb ik gezien wat u ging doen.

Alberta: En wat ging ik dan doen?

Jan: U ging op de stoel zitten!

Alberta: En waarom ging ik op de stoel zitten?

Jan: Nou, ik denk omdat u dacht, kom laat ik eens op een stoel gaan zitten, ik sta al zo lang.

Alberta: Dus je zag dat ik stond.

Jan: Ja en dat u ging zitten.

Alberta: En dat is alles?

Jan: Ja, dat is alles, mevrouw.

Alberta: Goed Jan, ik zal je niet op staande voet ontslaan.

Jan: Heel fijn, dank u wel mevrouw.

Alberta: Geen dank. Jan, je kunt nu wel gaan.

Jan: Maar mevrouw, ik ben hier naar toe gekomen om u iets te vragen.

Alberta: Is dat zo!

Jan: Mevrouw, deze bezem is tot op de draad versleten.

Alberta: Dus?

Jan: Ik kan er niets meer mee schoon vegen.

Alberta: Ja, Jan en wat is de vraag?

Jan: Ik wou u vragen of ik geld kan krijgen om een nieuwe bezem te kopen?

Alberta: (*Staat boos op*) Dus omdat de bezem een beetje versleten is moeten we direct nieuwe bezem gaan kopen. Alsof het niets kost.

Jan: Ja, maar ...

Alberta: Jan, kijk eens wat zie je hier? (*wijst op de haren*)

Jan: Versleten haren. Er bijna niks meer van over.

Alberta: Nou zeg je het zelf: BIJNA niks meer. Dat betekent dat er nog haren over zijn. Er wordt pas een nieuwe bezem gekocht als alle haren tot op de draad toe zijn versleten. Je kunt mijn goede geld maar één keer uitgeven.

Jan: Maar mevrouw ...

Alberta: Jan, je hebt me gehoord. Geen nieuwe bezem, zolang deze het ook nog doet. Gewoon een paar keer extra vegen, dan is het ook

schoon. En nu aan het werk. Je staat hier nu al 5 minuten niks te doen. De baas zijn centen zijn niet van blik, zei mijn vader Appie Hijn altijd en hij is multi-biljonar geworden. Jan, je kunt gaan.

Jan: Ja, mevrouw. *(af)*

Alberta: Zo, dat was op het nippertje. Had Jan Pet bijna mijn geheime kluis gezien. En mij vader Appie zei altijd een geheim is pas een geheim als het geheim is dat je een geheim hebt. En mijn vader had altijd gelijk, hij is niet voor niets zo verschrikkelijk rijk geworden. *(af)*

Gids: *(op, doet het toneellicht uit)* Nou heb ik iets te veel gezegd? Spanning en sensatie en dat al direct in het eerste tafereel. Wat een tante hé, die mevrouw Alberta Hijn. Ze is wel zuinig he. Je kun wel zeggen heel erg zuinig. Je zou het zelfs wel een beetje gierig kunnen noemen. Maar, ja zo zijn sommige mensen nou eenmaal. Dan gaan we gauw verder met het tweede tafereel. Het tweede tafereel speelt zich af in de middag. Op donderdag 23 september om twee uur 's middags om precies te zijn. Blijft u rustig zitten en vooral aandachtig kijken. *(doet het toneellicht aan en gaat weer zitten)*

Alberta: *(op en kijkt weer rond)* Nee, niemand te zien, toch blijf ik het gevoel hebben dat ik word bekeken. Nou niet aanstellen Alberta *(gaat naar het schilderij en klapt het open)* Zo, nu de geheime code 19 ... *(kijkt verschrikt op/om, klap het schilderij dicht)* Nee niet doen Alberta. Je wordt bekeken. Ik voel het duidelijk. Ze zitten met me mee te kijken. *(kijkt om zich heen)* Nee, er is niemand. Nou even doorzetten Alberta, mijn vader zei altijd: Meid, vooruit met de geit. *(doet het schilderij open)* Zo en nu de code ... *(Dick op)* 1951. *(schrikt, klapt het schilderij dicht en gaat gauw op een stoel zitten)* Oh, Dick Zweringa wat laat je me schrikken. Sta je hier al lang?

Dick: Goedendag, mevrouw Hijn, hoe maakt u het? Nee, ik kom net binnen.

Alberta: Ik geloof er niets van.

Dick: Ik zal toch zeker niet tegen u liegen.

Alberta: Is dat zo?

Dick: Nee, ik ben toch uw financiële vertrouwenspersoon.

Alberta: Oh ja dat is waar ook ... Je zag dus echt niet wat ik aan het doen was?

Dick: Nee ..., ja, u was bezig om op een stoel te gaan zitten, meer heb ik niet gezien.

Alberta: Ja, ik dacht, kom laat ik eens op een stoel gaan zitten, ik sta al zo lang.

Dick: Precies. Ik sta ook al weer even en wil graag bij u gaan zitten.

Alberta: Ga zitten Dick, vertel eens wat kan ik voor je doen?

Jan: *(op)* Mevrouw zal ik kopje thee maken?

Alberta: Prima Jan.

Jan: Wilt u er een koekje bij?

Alberta: Nee, Jan wij hebben vanmorgen al een koekje bij de koffie gehad.

Jan: Natuurlijk, mevrouw. (af)

Dick: Uh, ik ben hier om uw financiële zaken met u te bespreken.

Alberta: Oh, ja natuurlijk, gezellig. Ik ben benieuwd hoeveel rijker ik vandaag geworden ben.

Dick: Nou ... Mevrouw ... Ik wilde u net vertellen ...

Alberta: Zeg het nou maar, laat mij niet langer in spanning.

Jan: (op) Alstublieft hier is de thee.

Alberta: Bedankt Jan.

Jan: Alstublieft mevrouw. (af)

Alberta: Vertel op Dick, ik wil het nu weten.

Dick: Nou, ... ik moet u ... teleurstellen.

Alberta: Jij durft hier te komen en tegen mij te zeggen dat jij mij gaat teleurstellen?

Dick: Ja, tot mijn spijt moet ik u mededelen dat vandaag uw financiële draagkracht iets minder is geworden.

Alberta: Meneer Zweringa, dat meent u niet. U heeft mij verzekerd dat u de beste financiële adviseur bent die er bestaat, en nu komt u met de mededeling dat mijn aanzienlijke vermogen geslonken is?

Dick: Niet zozeer geslonken, danwel verdampt. Niet in zijn geheel natuurlijk. Het is een flinke druppel op de spreekwoordelijke gloeiende plaat.

Alberta: Ik neem aan dat u verantwoording af kunt leggen voor die druppel?

Dick: (wil in zijn thee roeren) Hé, ik heb geen lepeltje gekregen.

Alberta: (belt) Moment Dick. Dit gaan we even recht zetten. Goed personeel is moeilijk te krijgen. Ik heb al maanden een advertentie staan voor een gediplomeerde butler.

Jan: (op) Mevrouw, u heeft gebeld?

Alberta: Ja, Jan. Meneer Zweringa heeft geen theelepeltje. Als je zo slordig bent, kan ik net zo goed zelf voor de thee gaan zorgen.

Jan: Maar mevrouw ik dacht toch echt dat ...

Alberta: Denken doen wij wel Jan ... Jij moet gewoon dingen doen. En vooral goed doen, begrepen? Oh, wat zal ik blij zijn als we een echte gediplomeerde butler krijgen.

Jan: Zeker mevrouw. (af)

Alberta: Dick, vertel snel verder van dat druppeltje.

Dick: Nou, druppeltje ... zeg maar gerust druppel. Het zit hem voornamelijk in de liquide administratiekosten, die ik in rekening moet

brengen van de Europese Unie.

Alberta: Liquide administratiekosten? Europese Unie?

Dick: De subsidieregeling, die ik gebruikte voor de liquide administratiekosten, is door de Europese Unie plotseling afgeschaft en daarom zijn de dividenden behoorlijk omlaag gegaan. En in het licht daarvan kan het natuurlijk gebeuren dat de verdamping een vorm aanneemt die ... hoe zal ik het zeggen ... zichtbaar is.

Alberta: Dick, beste vriend. Het is niet zo dat ik je niet vertrouw, maar kun je een getal plakken op die verdamping?

Jan: *(op)* Uw theelepeltje.

Alberta: Zo, Jan dat duurde even?

Jan: Ja, mevrouw ik moest het theelepeltje, dat u vanmorgen hebt gebruikt bij de koffie, afwassen. Het was het laatste lepeltje, ik kon geen andere vinden.

Albert: Dat is vreemd Jan, ik weet zeker dat ik 6 van die antieke, zwaar zilveren lepeltjes in het keukenlaadje heb gelegd. Jan, kijk alle laadjes in de keuken even na. Je kunt gaan.

Jan: Ja, mevrouw. *(af)*

Alberta: Dick, kun je mij het een en ander schriftelijk doen toekomen zodat ik het nog eens na kan lezen?

Dick: *(roert in zijn thee)* Beste vriendin, ik had er al op gerekend. *(haalt een pak papieren uit zijn koffertje, deelt het doormidden en geeft de ene helft aan Alberta)* Let vooral op de hele kleine lettertjes. Wilt u het nu doorlezen? En even tekenen.

Alberta: Het is allemaal leuk en aardig, *(ze kijkt in de papieren)* beste vriend, maar ik zou ondertussen toch wel eens een getal willen horen die bij deze verdamping past.

Dick: Het fluctueert nogal.

Alberta: Fluctueert?

Dick: Ja, het getal schommelt met een sinus, parallel om de beursindex! Maar ik kan u verzekeren dat ik tot het uiterste zal gaan om uw ver ... *(wil verlies zeggen)* verdamping tot de laatste euro boven de spreekwoordelijke tafel te krijgen. *(Pakt het overgebleven stapeltje papier en gaat naast haar staan)* Als u even bij de stippelijntjes wil tekenen? Bij deze, bij deze, en bij deze.

Alberta: En wat zit ik eigenlijk tekenen?

Dick: Ik heb uw levensverzekering opnieuw afgesloten, zeg maar overgesloten, in een lijfrente vrije koop-som-polis.

Alberta: Wat is dat, een koop-som-polis klinkt heel duur namelijk.

Dick: Het tegenovergestelde is waar, de dividenden uitgekeerd door een lijfrente vrije koopsom polis zijn dermate hoog dat u er aan alle kanten uitspringt. En als toetje steunt u ook nog eens een goed doel

op de Malediven.

Alberta: Het zal allemaal best, maar ik weet nog steeds niet wat een koopsom polis is.

Dick: Nou, hoe zal ik het zeggen... Ik heb de levensverzekering in een keer afbetaald...

Alberta: Aha, daar heb je mijn verdamping!

Dick: Nee, nee. Dat geld om die levensverzekering in zijn geheel af te betalen, heb ik voordelig op de internationale kapitaalmarkt geleend. Rechtstreeks via de Malediven. *(haastig)* Maar tekent u nou even. *(als Alberta nog twijfelt)* Ik moet vanmiddag nog naar een overleg met de president-directeur van de Nederlandse Bank.

Alberta: Zo... met de president-directeur van de Nederlandse Bank? Met ... de heer Quellink?

Dick: Ja ... met Nout en dat gesprek gaat over uw verdamping maar ook over de vaporisering van al mijn andere financiële projecten. Dus nu graag even tekenen.

Alberta: *(tekent)* Ik ben wel erg blij dat ik een financiële vertrouwenspersoon heb, die zulke goede contacten heeft met president-directeur Nout Quellink. *(Dick grist de papieren bij elkaar, kijkt naar de handtekeningen)* Ik heb de heer Quellink pas nog op het journaal gezien met de minister van Financiën, hij ...

Dick: *(onderbreekt haar, geeft een hand)* Mevrouw Hijn, ik moet nu echt gaan. Het was mij een waar genoegen. Morgen om dezelfde tijd?

Alberta: Oh ja, gezellig ik kijk er al naar uit. Ik zal je even uitlaten. *(beiden af)*

Gids: *(op, toneellicht uit)* Zo, ik weet niet wat jullie gezien hebben maar ik word hier niet echt blij van. Mevrouw Hijn is een paar miljoen armer geworden. Ze heeft nog genoeg, geen medelijden, maar toch. Ik heb het sterke vermoeden dat die Meneer Zweringa helemaal niet zo'n echt te vertrouwen persoon is. Hij is mij een beetje te ... glad. Luchtbellen beleggen op de MaleDIEVEN. Hoorde je het ook? Luister goed: male ... DIEVEN. Dit wordt ellende, dat kan niet anders. Maar jullie wilden dit verhaal zien. En het is nog lang niet afgelopen. Kijk hier even. *(loopt naar het huisje, doet daar het licht aan)* Hier zien jullie het derde tafereel. Draai maar een beetje om. Graag naar deze kant kijken. Dit is het huis, nou ja.. huis.. zeg maar bouwval, waar Jan Pet woont. Je weet wel, Jan, die bij mevrouw Hijn werkt. Hij is gewoon arm en het is hier een beetje ... ja ... een beetje een troep. Het is nog steeds donderdag 23 september maar nu negen uur 's avonds. En Jan is klaar met werken. Hij komt thuis. Ja, die Jan maakt hele dagen hoor. 's Morgens om 6 uur beginnen en 's avonds om 9 uur klaar. Dat is wel 15 uur werken.. en dat iedere dag! Maar nu komt hij thuis. Daar

komt hij aan. Kijk zelf maar.

Jan: *(op)* Moeder. Moeder! Moeder waar bent u?

An: *(van achter het toneel, kreunend)* Hier Jan. Hier.

Jan: *(kijkt rond)* Maar waar dan moeder?

An: Hier Jan. Bij het kleine trapje in de gang.

Jan: *(rent naar achter)* Moeder! U bent van het trapje gevallen. Ach nog aan toe. Heb u iets gebroken?

An: Nee, ik denk het niet. Maar ik kan niet alleen overeind komen. Die verrekte reuma. Het is hier ook altijd koud en vochtig. Help me even.

Auw, Auw. *(op)* Oh wat ben ik blij dat je thuisgekomen bent jongen.

Oh, wat ben ik blij. *(gaat in de campingstoel met een deken zitten)*

Jan: *(op)* Nou ik ben helemaal niet blij. Ik kan wel janken. Hoe lang heeft u daar nou gelegen?

An: Nou, ik ging mijn tandenpoetsen toen jij de deur uitging. Dus ik denk wel een paar uur. Daarom was ik ook zo blij dat jij thuis kwam.

Jan: Een paar uur! 15 uur! Mijn lieve oude zieke moeder heeft 15 uur in de gang gelegen omdat ze zelf niet op kan staan. Omdat ze barst van de reuma.

An: Omdat het hier altijd tochtig en vochtig is.

Jan: Ja, moeder dat weet ik nou wel. Maar we hebben nou eenmaal geen geld om ons huis op te knappen. Ik doe mijn best maar ik heb ook maar twee handen.

An: Dat weet ik jongen. Jij kunt er niks aan doen. Jij doet al zoveel voor je zieke, arme moeder. Auw. Ik ben zo blij ...

Jan: Moeder alsjeblieft hou nou eens op met blij zijn. Het is een doffe ellende. We hebben niks.

An: Alleen honger. Honger heb ik wel. Ik heb vandaag nog niks op. Heb je nog wat te eten voor me meegenomen jongen?

Jan: Ja moeder. Kijk. *(geeft haar een zak)* Dit was over van het 4 gangen diner van mevrouw Hijn.

An: *(graait wat eten uit de zak en praat met haar mond vol)* Ach, kijk eens aan. Maar dat is lekker. Heerlijk. Wil jij ook wat Jan?

Jan: Nee, ik heb geen honger. Ik ben boos en verdrietig en..

An: En wat hebben we hier. *(steekt een theelepeltje op)* He Jan wat is dit?

Jan: Dat is het antieke tafelzilver van mevrouw Hijn. Dat heb ik zeker per ongeluk in die zak gestopt.

An: *(eet ondertussen door)* Het lijkt wel echt zilver.

Jan: Dat is het ook, het is het fijnste zilver dat er bestaat.

An: Dat is dan heel waarschijnlijk heel duur?

Jan: Hartstikke duur. Ik denk dat zo'n lepeltje minstens honderd euro waard is.

An: Daar zou je dus zo een lekkere warme kruik voor je moeder van kunnen kopen.

Jan: Makkelijk. En wel twee ook.

An: Maar dat doen we niet.

Jan: Waarom niet? Mevrouw Hijn mist 1 theelepeltje vast niet. Ze heeft er laden vol van.

An: Nee, Jan. Eerlijk duurt het langst. Dat weet je toch?

Jan: Ik geloof er niks van. Rijke mensen vinden het helemaal niks als iets lang duurt. Snel veel geld verdienen, dat is het. Hoe sneller, hoe beter. Bah, dat eerlijk duurt het langst is alleen verzonnen voor arme mensen!

An: *(is klaar met eten)* Jan, niet zo somber. Wij zijn eerlijke mensen. En dat lepeltje gaat terug naar mevrouw Hijn. Dat neem je morgen mee en je maakt je excuus dat je het per ongeluk hebt meegenomen.

Jan: Maar moeder, je kunt die kruiken zo goed gebruiken. Warme kruiken tegen de reuma!

An: Nee, Jan ik wil wel graag kruiken, auw, maar alleen als jij ze eerlijk verdiend hebt. ... Jan, ik heb een idee. Jij werkt daar toch heel hard he bij mevrouw Hijn.

Jan: Ja.

An: En ze is toch heel tevreden over je?

Jan: Ja.

An: Nou dan zou je toch eens loonsverhoging kunnen vragen. Gewoon een paar euro erbij, die sparen we dan op en daar kopen we dan die kruiken van.

Jan: Maar dat doet mevrouw Hijn nooit.

An: Hoe weet je dat? Heb je het al eens gevraagd?

Jan: Nee, maar ik weet het gewoon. Ze is gewoon gierig! Ze wil niet eens een nieuwe bezem kopen. Ik was vandaag ...

An: Ga het nou morgen maar eens vragen. En nou wil ik naar bed. Jan, wil jij je oude moeder even naar bed brengen. Ik ben zo moe. Ik heb wel de hele dag gelegen, maar die vloer was zo hard dat ik niet kon slapen. Ik ben zo stijf als een plank.

Jan: Ik breng u wel even en dan ga ik ook slapen, want morgen is het weer vroeg dag.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto